

Ca wěstoscz wot tog wodawana tych grěchow.

„Ty chyschijosch sčyłne moje grěchy
blědł se.“ Jes. 38, 17.

To su słowa togo krala Hiškiaša. Won poweda tudy wot takeje wězy, nad kotrejuz won tež niz tog ryńšceg zwiłlowana nama. Won běšcho se swojomu Bogu dowěrił, běšcho se na tu sašlužbu tog slubjoneg messiáša spušczał; a ako płod takeje wěry dosta won tu wěstoscz, až won swjašoleju nazeju spiwasch možo: „Ty, o moj Bog, ty sčogomozny a pšchawy, chyschijosch sčyłne moje grěchy blědł se.“ Och, take wjašele jo to, jaden blyšcž tog nebjašteg šlyža we tej dušcy měsch, a ten Božy głoš blyščasch, kał won we tom gumie nasčeje dušce hobchadajuzy žějo: „Syn, twoje grěchy, kotrychž wele jo, su sčyłne wodane!“ Ten suł takeg bogojšteg głoša možo naschu hutšchobu i nebjaštem wjašelu poswignusch; i jadnom wjašelu lenž wěšče jo, ał to wjašele nad kłěbom a winom, — wěšče, ał sčyłne bogatstwa a lušcny tog šwěta jo daju. — Ten poschł tog žišchetstwa dostasch, tu nejřědnejšcu draštwu krydnusch, pěřcžen na palzu a žreje na nogoma měsch, to nebjaške grasche blyščasch a to radowane wizešch, i kotrymž ten šgubjony šyn we tog nana domie powitany hordujo, — to jo sawěscze take wjašele, lenž wězej wažy, ako zety šwět a sčyłne nebja nagromadu.

Moje lube bratschi, wono dajo pratkare, lenž stawne wot togo pratkaju, take nasgońena a take hochložená Bože žišchi we šwojom duchu maju; ale ja se bojni, až woni wot togo zu wele powedaju a pšchi tom druge třebne wězy šabhdnu. Naspětk